

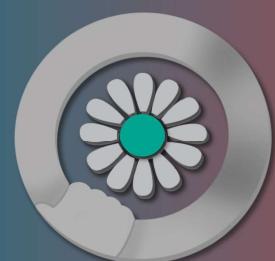
دانشگاه صادرکننده مجوز:
دانشگاه تهران
زمینه انتشار ماهنامه:
فرهنگی-اجتماعی
سیاسی، اقتصادی، هنری، ادبی، علمی

مدیرمسئول:
فاطمه سادات موسوی
صاحبامتیاز | طراح | صفحهآرا |
محمدامین عبیدی قمی

ویراستار:
پرham نکوطلبان
سردبیر:
نوید قربانی

اثرنویسان این شماره:
امیرحسین ناظمی
محمدامین عبیدی قمی

تاریخ انتشار این شماره:
۳۰ فروردین ۱۴۰۰ – شماره چهاردهم

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام پروردگار ایرانزمیں

با آغاز هر سال به خود قول‌هایی می‌دهیم و با خود عهدهایی می‌بندیم که تا پایان سال فلان کار را انجام دهیم و فلان کار را ترک کنیم. در جایگاه فعلی زندگیمان که قرار داریم، چه از نظر زمانی و چه مکانی، بزرگترین دغدغه‌مان به زنده بودن تبدیل شده؛ فرار از کرونا و در امان نگه داشتن خود و نزدیکانمان از این بیماری. دیگر زمانی برای فکر کردن به دغدغه‌های والاتر خود نداریم و مرگ بیشتر از هر چیزی به ما نزدیک شده. اما شاید به دلیل همین فاصله‌ی کم است که در سال گذشته به بسیاری از مسائلی اندیشیدیم که در شرایط عادی هیچ وقت برایمان چالش برانگیز نبوده.

ارتباط با دیگران بیش از هر زمانی برایمان مسئله شده و نیازمند هر ارتباطی، زبان است. به لطف زبان بوده که ما توانستیم با دیگران ارتباط بگیریم و تاریخی از خود برجا گذاریم. زبان همه جا جایگاه والای خود را به ما نشان داده و تاریخ گواه این قضیه است. در اعترافات و انقلاب‌هایی که به نتیجه رسیدند زبان بازیگر اصلی بوده و بدون زبان شاید هنوز هم استبداد و حکومت‌های دیکتاتوری حرف اول را در جهان می‌زدند و هیچ قیامی شکل نمی‌گرفت. هرچند که هنوز هم دولت‌های مختلف با سوءاستفاده از زبان تلاش بر این دارند که با عوام‌فریبی مردم را گمراه و آن‌ها را دچار توهمندی و عده‌های دروغین بدنهند و در عین مستبد بودن مردمشان خیال کنند که با یک جمهوری طرف هستند.

هیچ حکومتی تحت هیچ عنوانی، تحت شرایط فوق العاده و غیرعادی و به طور کلی تحت هیچ شرایطی حق ندارد آزادی انتقاد از رهبران را از مردم بگیرد.
شہید آیت اللہ دکٹر بھشتی (ره)

